

13. jul. 1845

FAKTA

Dato:
13. jul. 1845

Sidetal:
Dagbog F, side 72-76

Dagbogens placering:
Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr.
KKS19997

Trykt udgave:
Bjarne Jørnæs (red.): Johan Thomas
Lundbye. Rejsedagbøger 1845-1846,
Statens Museum for Kunst 1976, s.
115-117; Jesper Svenningsen (red.):
Seks år af et liv. Johan Thomas
Lundbye – Dagbøger om tro, skæbne,
kunst og kærlighed, København 2018,
s. 358-360

TRANSSKRIFTION

[overstreget: Havnen] Rheden ved Livorno 13 July omb: [i margin af s. 73:
Søndag]

Jeg havde ventet at see mere Land igaar; en stor deel af Dagen havde jeg kun Himmel •73• og Hav; men det sidste saa deiligt, at man ikke kunde blive kjed af at betragte det. Henad Eftermiddag blæste det op og vi fik mange Syge; det var en Ynk at komme ned i Kahytten og høre og see, hvad der passerede. Jeg har aldrig været paa Søen i en saadan Blæst; det store Skib vippede som en Nøddeskal. Jeg tog en fast Plads, liggende i min Kappe ved Rælingen, men i min bedste Ro skyller en Bølge ind af en af Spygatterne, jeg ikke havde bemærket i min Nærhed, og overskyllede mig. Angaaende Havets Farve, da var det i Begyndelsen, og navnlig, hvor den tykke Kulrøg reflekterede, af en Farve saa blaae og reen, som den dybeste, kraftigste Ultramarin; men idag her paa Rheden ved Livorno er det ganske blakket graagrønt. Livorno har intet videre indbydende Udvortes, jeg længes efter at komme videre. Vi ankom her iaftes henimod 10, og passerede omtr Kl 7 en lille Ø: Gorgone, en eenlig Klippe med en lille Besætning af Soldater. –

Pasagerne ombord: Biskoppen af Marseille,¹ som blev modtaget her med megen Ærbødighed og fulgt af flere Geistlige, som alle skulde kysse til Afsked paa begge Kinder. En Skilvagt med et spyd blev stillet ved Opgangen, da han kom og gik (idag). Hans Dragt var den sædvanlige lange sorte Kjole med Guldkjæde og Kors, samt •74• Guldsnore paa Hatten; hans Strømper og Handsker vare af den fra Raphaels Malerier bekjendte, dybe violette Farve. Han havde graat Haar og var en kjon, høi mager Mand. – En Græker med sine to Døtre, der komme fra en Pensionsanstalt i Frankrig, og ganske rigtig, aldeles uvidende om deres Fødeby Athen. De have begyndt deres Opdragelse i Constantinopel, og fuldendt den paa fransk. De vare kjønne, men flaaue, især den ældste. Den yngre, ulige livligere af Udseende havde det deilige Navn: Penelope. – En simpel, fransk Familie, som førte to smaae Børn med, havde for at hjælpe paa deres Pleie en ganske lille Pige; men hun skal sandelig omtales her; thi et mere velsignet, rødmusset Barneansigt har jeg sjældent seet. Hun var min Gjenbo ved Bordet igaar, spiste i al Beskedenhed det stykke Ommelet, som Herskabet gav hende med Brød, og reiste sig derpaa fra Bordet. Og imorges, da jeg sad og drak min Kaffe, faldt mit Blik tilfældigvis gennem den aabne Dør til et af Lukaferne, og hvad skulde møde mine Øine, hendes brune, omskyggede, venlige Øine, af samme Slags som den •75• lille Georgia Schauws² i Kjøbenhavn. Men denne var kun 8-9 Aar, den elskværdigste Alder troer jeg for unge piger. – En Spanier er min Nabo ved Maaltiderne, som kun taler spansk og italiensk, og da han vilde vide, hvorfra jeg var, kunde det ikke skee ved Ord, ikke ved Gestus, men jeg maatte med Gaffelen tegne Europas Kort paa Dugen og nævne Landene indtil jeg kom til Danmark, som han dog kun kunde

forestille sig som engelsk. – Her er et Par italienske Bønder, foruden adskillige andre Italienerne, men især de to i deres brune Dragter slænge dem saa malerisk paa Dækket hist og her, at det er en Glæde at see. – Og saa min Ven, Tyrken, som jeg har tegnet;³ han kan, troer jeg, slaa Knuder paa sit Legem, og ikke gaae, staae, sidde eller ligge, uden at være en Malers hele Opmærksomhed værd. – Her er en fransk Maler, og skjøndt han ikke har noget meget venligt Væsen, saa bygger jeg dog et svagt Haab paa ham, angaaende lidt Hjælp, naar vi imorgen ankomme til Civita Vechia. Han har kjendt adskillige af vore Kunstnere, ogsaa Jerichau og Bottomly.

•76•

Søndag Aften endnu altid ombord.

Kl 6 omtr vare vi ved Elba; vi gik nemlig først Kl 2 fra Livorno; og imorgen tidligt skulle vi være i Civita Vechia. Altsaa endnu imorgen skal jeg vel see Rom. I hvilken ynkelig Forfatning ankommer jeg dog der! Mit Haab staaer til Vennerne, gid de ere der endnu; men de ere sagtens i Bjergene, hvad da? Dette Spørgsmaal skal ogsaa løses – og dermed Godnat! –
12 Fr 10 Sous. Fortæring og Drikkepenge ombord.

¹ Biskop Charles-Joseph-Eugène de Mazenod (1782-1861). Han blev i 1995 helgenkåret som Sankt Eugène de Mazenod.

² Georgia Schouw (1828-1868), datter af botaniker Joachim Frederik Schouw (1789-1852) og Susanne "Susette" Dalgas (1798-1844).

³ Den Hirschsprungske Samling, inv.nr. 1342.

om bord paa Sesastri's Kl 11 Aft:
 Ni nu passerede Tenlow troes j,
 og det er vel T. d at gaa til No, men
 naar vedt muligt i denne Bled, det
 er gualende og paa Deelhet er alt
 vaadt. Jy her staet vel næsten en
 Time og stirret ned i Væddet, og saaret
 mig, naar en Bølge blev kastet
 skumrende, grinstrende langt ind
 til Siden; i bejstavelig Forstand,
 thi i Skummet blinker det som
 tændte Stjerner; j havde saa gjen-
 set disse Lyspunkter paa det Tynk-
 le Vand, men j var tids forgyvet.
 Det var altid kinn; Det kunde Skinn.
 Jy stirrede indtil seere Tanker kinn
 til mit hoved; j tænkte paa den
 arme tydske Student paa Genfersen
 ved Nattetid - det Quæte, j her beholdt
 af Coopers: Bøddeleu fra Born.
 Imorgen, naar j alles gaaer op paa
 Deelhet ligger altsaa Italiener mig.
Meden Altsanen ved Livorno 13 Juledag omb:
 Jy havde ventet at see mere Land igaar;
 en stor Deel af Dagen havde j kinn blimmet

og klac; men det s. d. saadelig, at man
ikke kunde blive kjed af at betragte det. Men ad
Eftermiddag blest det op og vi fik mange
Lagge; det var en Spøk at komme ned: Kattjthen
og hvide og røde, hvad der passerede. Jy har al-
drig været paa Læu i en sanden Blæst; det
stærk skib rippede som en Næddskal. Jy tog en
fast Plads, liggende i min Kappe ved Jellinge,
men i min bedste Pa skjeller en Bølge ind af en
af Spygatterne, jy ikke havde bemærket i min
Nærhed, og over skjelleder mig. Angaaende
Blæsts Farve, der var det i Begyndelsen, og
mørk, hvor den tykke Kulrøg reflekterede,
af en Farve saa blå og rødt, som du dig
best, kraftigt Ultramarin; men idag her paa
Skibet ved Livorno er det ganske blekket gra-
grønt. Livorno har intet videre indlydende
Nævnte, jy længe efter at komme videre. Vi
ankom her i aften herimod 10, og passerede omto
11 af en lille Ø: Jorgene, en enlig Klippe
med en lille Besætning af Soldater. —
Passagerne ombord: Biskoppen af Marseille,
som blev medtaget her med megen Arbidsjød
og fulgt af flere Geistlige, som alle skænd. kys-
ses til afsked fra begge Kinder. En Skibeagt med
et Spjød blev stillet ved Opgangen, der kan køre
og gik (idag). Hans Dragt var den sædvanlige
lang sorte Kjole med Guld kjede og kors, samt

Søndag

Guldsmore paa Klatters; hans Stempel
og Mandens rare og den fra Raphael
Malerier bekjendte, Lyk lialette Farve.
Man havde graat Klær og var en kjøn, høj
meyer Mand. — En Grekter med sial
t. Datter, der komme fra en Pensions
anstalt i Frankrig, og ganske rigtig, aldeles
indvunden om deres Fæderlig Athen. De have
begjæret deres Opdragelse i Constantinopel
og fuldendt den fra fransk. De rare kjønne
men flære, især den ældste. Den yngre, vilje
lindigere af Hædende havde det delige Nerv.
Penslaper. — En simpel, fransk Familie,
som forte to smaa Børn med, havde for
at hjælpe paa deres Pleie en ganske lille
Pige; men hun skal sandelig om tales her;
thi et mere uelsignat, end min søst Børn
ansigt her og gjældet set. Man var
min Gjænde ved Bordet igaar, spiste ial
B. skedimod det Mykke Ommelet, som
Klerkabet gav hende med Brød, og reiste sig
derpaa fra Bordet. Og imorges, da jeg sad
og laak min Kaffe, faldt mit Blik til
fælligvis gjennem den aabne Dør til
et af Løkkerne, og hvad skulde mig
mitre Pine, hendes bintse, om skyggede,
rentige Pine, og samme Slags som den

lille Georgia Schæuers i Kjøbenhavn. Men den-
ne var kun 8-9 Aar, den elskværdigste Alder
træs ji for unge Piger. — En Spanier er
min Nabo ved Maaltiderne, som kun taler
spansk og italiensk, og daa daa han vilde
vide, hvorfor ji var, kunde det ikke skee
ved Ord, ikke ved Gestus, men ji maatte
med Gaffelen tegne Europas Kort paa Din-
gen og meene Landene indtil ji kom
til Amazonk, som han da kun kunde
forstille sig som engelsk. — Men er et
Par italienske Bønder, frønden adskillige
andre Italiener, men især de to i deres
brune Drejtes slænge daa saa maleriske
fredelighed hist og her, at det er en Glæde
at see. — Og saa min Ven, Tygkew, som
ji har tegnet; han kan, træs ji, slaa kun
der paa sit Legem, og ikke gaa, staa,
sidd eller ligge, indem at være en Malers
hele Opmærksomhed værd. — Men er
en fransk Maler, og skjönt han ikke har
meget meget berømt Væsen, saa ligger
ji da et smukt Blev paa ham, angaaende
lidt Hjælp, naa vi imorgen ankomme
til Civita Vecchia. Alaa han hjernt adskill-
lige af sine Kunstnere, og saa feridag
Bøttendij. —

Søndag Aften endnu altid om bord.
Kl 6 entro baie i ved $\text{\$}$ Elba; i gik
særlig først Kl 2 fra Livorno; og imorgen
tidligt skulle vi være i Livita Vecchia.
Altsaa endnu imorgen skal vi se Dem.
I hvilken yndelig Forfatning aakommer
vi dog der! Mit Klæb staver til Vennerne,
og de se ere der endnu; men de ere sagtens
i Bjergene, hvad da? Dette Springmaal
skal ogsaa løses - og dermed Godnat!
12/10 Søn. Fortæring og Drikkepenge om bord. ^{Morgen}
Mandag 14/10 Livita Vecchia ank: Kl 4
1/2 - for en Baad
1 - for at være Tied til Toldkønt.
8 Løn for Kaffe med compene og dunnere.
2/2 - for Passet.
13/2 Løn for Diligence Billet til Rom.
1 Paolo 2 Bajac for Piomboring.
3 Bajac for en Apelsine. ^{Spanierne}
1 Bajac: underveis i Gæst gæstet; Palo (Kaffe &)
Her kjender vi i jens Madellerne for
alle vore Kunstnere, alle! Det er kaltet,
som vi var hjemme - Spanier er det;
men Winden! - Her Kalle fra Ulm
sai mig om tre Aljeher, mens de to fran-

76